

पद चालीसको लुकेको इतिहास — नम्बर तीन

आइतबारको व्यवस्था र भविष्यसूचक यात्रा: प्याट्रियट एक्टदेखि अन्तिम परीक्षासम्म

Jeff Pippenger

2024-09-22

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपसत्ताको संस्थालाई कार्यान्वयन गराउने आदेशद्वारा, हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्णतः विच्छेद गर्नेछ। जब प्रोटेस्टेन्टवादले रोमी शक्तिको हात समात्न खाडलपारि आफ्नो हात पसानेछ, जब त्यसले आध्यात्मिकतावादसँग हातेमालो गर्न अतल गहिराइपारि हात बढाउनेछ, जब, यस त्रिविध एकताको प्रभावमा, हाम्रो देशले प्रोटेस्टेन्ट तथा गणतान्त्रिक सरकारको रूपमा आफ्नो संविधानका हरेक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपीय असत्यता तथा भ्रमहरूको प्रसारका लागि व्यवस्था गर्नेछ, तब हामी जान्न सक्छौं कि शैतानको अद्भुत क्रियाकलापको समय आइपुगेको छ र अन्त नजिकै छ।”

“जसरी रोमी सेनाहरूको आगमन यरूशलेमको आसन्न विनाशको चेलाहरूका लागि एउटा चिन्ह थियो, त्यसरी नै यो धर्मत्याग हाम्रो लागि पनि एउटा यस्तो चिन्ह हुन सक्छ कि परमेश्वरको सहनशीलताको सीमा पुगेको छ, हाम्रो राष्ट्रको अधर्मको परिमाण पूर्ण भएको छ, र कृपाको स्वर्गदूत अब कहिल्यै नफर्किने गरी आफ्नो उडान लिन लागेका छन्। तब परमेश्वरका मानिसहरू भविष्यवक्ताहरूले याकूबको सङ्कष्टको समय भनेर वर्णन गरेका ती क्लेश र व्यथाका दृश्यहरूमा फालिनेछन्। विश्वासी, सताइएका जनहरूको पुकार स्वर्गतर्फ उक्लन्छ। र जसरी हाबिलको रगत भूमिबाट पुकारिएको थियो, त्यसरी नै शहीदहरूको चिहानबाट, समुद्रका समाधिहरूबाट, पर्वतका गुफाहरूबाट, मठका गहिरा कक्षहरूबाट पनि परमेश्वरतर्फ पुकारिरहेका स्वरहरू छन्: ‘हे पवित्र र सत्य प्रभु, पृथ्वीमा बस्नेहरूमाथि हाम्रो रगतको न्याय र प्रतिशोध गर्नुहुन्न, कति बेरसम्म?’”

“प्रभुले आफ्नो कार्य गरिरहनुभएको छ। सारा स्वर्ग उद्वेलित भएको छ। सम्पूर्ण पृथ्वीका न्यायकर्ता चाँडै उठेर आफ्नो अपमानित अधिकारको समर्थन गर्नुहुनेछ। मुक्तिको चिन्ह ती मानिसहरूमा लगाइनेछ, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन्, उहाँको व्यवस्थाप्रति आदर राख्छन्, र जसले पशु वा त्यसको मूर्तिको छाप ग्रहण गर्न अस्वीकार गर्छन्।”

“परमेश्वरले अन्तिम दिनहरूमा के-कस्ता घटनाहरू हुनेछन् भनी प्रकट गर्नुभएको छ, ताकि उहाँका जनहरू विरोध र क्रोधको आँधीको सामना गर्न तयार हुन सक्न्। आफ्ना अगाडि रहेका घटनाहरूको चेतावनी पाएकाहरूले आउँदै गरेको आँधीको शान्त प्रतीक्षामा बसेर, सङ्कटको दिनमा प्रभुले आफ्ना विश्वासयोग्य जनहरूलाई आश्रय दिनुहुनेछ भनेर आफूलाई ढाडस दिनु हुँदैन। हामी आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षामा रहने मानिसहरूजस्तै हुनुपर्छ—निष्क्रिय अपेक्षामा होइन, तर अटल विश्वाससहित गम्भीर परिश्रममा। अहिले हाम्रो मनलाई गौण महत्त्वका कुराहरूमा डुब्न दिनुपर्ने समय होइन। मानिसहरू सुतिरहेका हुँदा शैतान सक्रिय रूपमा यस्ता प्रबन्धहरू मिलाइरहेको छ कि प्रभुका जनहरूले न दया पाऊन् न न्याय। आइतबार-सम्बन्धी आन्दोलन अहिले अँध्यारोमै आफ्नो बाटो बनाइरहेको छ। अगुवाहरूले वास्तविक मुद्दा लुकाइरहेका छन्, र आन्दोलनमा सम्मिलित हुने धेरै जनाले पनि त्यसको भित्री प्रवाह कहाँतिर गइरहेको छ भन्ने कुरा स्वयं देखिरहेका छैनन्। यसको दाबीहरू कोमल र देखावटी रूपमा इसाईजस्ता छन्, तर जब यसले बोल्नेछ, तब यसले अजिङ्गरको आत्मा प्रकट गर्नेछ। धम्क्याइएको यस खतरालाई टार्न हामीले आफ्नो सामर्थ्यले भ्याएसम्म सबै गर्नुपर्छ। जनतासमक्ष आफूलाई उचित प्रकाशमा प्रस्तुत गरेर हामीले पूर्वाग्रहलाई निस्सस्त्र पार्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ। विवादाधीन वास्तविक प्रश्नलाई हामीले तिनीहरूका सामु ल्याउनुपर्छ, यसरी विवेकको स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्ने उपायहरूविरुद्ध सबैभन्दा प्रभावकारी विरोध प्रस्तुत गर्दै। हामीले पवित्रशास्त्रहरूको खोजी गर्नुपर्छ र आफ्नो विश्वासको कारण दिन सक्ने हुनुपर्छ। अगमवक्ताले यसो भन्छन्: ‘दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।’ टेस्टिमोनिय, खण्ड ५, ४५१, ४५२।”

जब “आइतबार आन्दोलन” “बोल्नेछ, तब त्यसले अजिङ्गरको आत्मा प्रकट गर्नेछ।” ती चार अनुच्छेदहरूले पहिचान गराउँछन् कि आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा संयुक्त राज्य अमेरिकाले “धार्मिकतासँग आफ्नो सम्बन्ध पूर्णरूपले विच्छेद गर्नेछ।” आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा “शैतानका अद्भुत कार्यहरू हुने समय आइपुगेको छ।” आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा त्रिगुणी एकता सम्पन्न हुन्छ। आइतबारको व्यवस्था लागू हुँदा संयुक्त राज्य अमेरिकाले “प्रोटेस्टेन्ट गणतान्त्रिक सरकारको रूपमा रहेको आफ्नो संविधानको हरेक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्छ”, र साथै तिनीहरूले “पापीय झूट र भ्रमहरूको प्रसारका लागि व्यवस्था पनि गर्छन्।” त्यो आइतबारको व्यवस्था “हाम्रा लागि यस्तो चिन्ह हो कि परमेश्वरको सहनशीलताको सीमा पुगेको छ, हाम्रो राष्ट्रको अधर्मको परिमाण पूरा भएको छ, र दयाको स्वर्गदूत फर्केर कहिल्यै नआउने गरी आफ्नो उडान भर्न लागेका छन्।” त्यस चिन्हको पूर्वछाया येशूले दिनुभएको त्यस चेतावनीद्वारा देखाइएको थियो, जसले अगमवक्ता दानिएलद्वारा भनिएको उजाड पार्ने घणित वस्तुलाई पहिचान गरायो। त्यहीँ पाँचौँ मोहरका शहीदहरूले गरेको यो प्रार्थना—“हे प्रभु, पवित्र र सत्य, पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई न्याय गरी हाम्रो रगतको बदला लिन तपाईं कहिलेसम्म ढिलाइ गर्नुहुन्छ?”—पूरा हुन्छ। त्यही मार्गचिह्नमा मूर्ख र बुद्धिमती कन्याहरूले पनि आफ्ना चरित्र प्रकट गर्छन्।

आइतबारको कानूनमा, संयुक्त राज्य अमेरिकाले “आफ्नो संविधानको हरेक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्दछ।” यो कार्य सम्पन्न भएको समयावधि सन् २००१ मा प्याट्रियट एक्टसँगै आरम्भ भयो। सन् २००१ देखि आइतबारको कानूनसम्मको अवधि संविधानलाई अस्वीकार गर्ने क्रमिक कार्यको प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो क्रमिक कार्य भविष्यवाणीको त्यस रेखासँग अनुरूप छ, जहाँ पशुको प्रतिमाको गठन सम्पन्न हुन्छ। पशुको प्रतिमाको रेखा केही बढी जटिल देखिन सक्छ, तर त्यो जटिलतालाई बुझ्नु मूल्यवान् छ। पशुको प्रतिमाको रेखालाई जटिल बनाउने कुरा के हो भने यसले दुई रेखाहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

पृथ्वीको पशुको सन्दर्भमा ती दुई रेखाहरू गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवादका सीङहरू हुन्। ती दुई सीङहरू एकसाथ आएर कलीसिया-राज्य सम्बन्धमा परिणत हुन्छन्, र यसरी तिनीहरूले पशुको प्रतिमाको गठनलाई पूरा गर्छन्। त्यसकारण, पशुको प्रतिमाको गठनको रेखाभित्र एउटै रेखामा दुईवटा रेखाहरू निहित छन्, किनकि गणतन्त्रवादी र प्रोटेस्टेन्ट सीङहरू इतिहासभरि एकअर्कासँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्छन्, तर तिनका व्यक्तिगत रेखाहरूले पनि वहन गर्नुपर्ने आफ्नै भविष्यसूचक साक्ष्य राख्छन्। दुई समानान्तर विषयहरू सहितको एउटा भविष्यसूचक रेखा, संविधानसँग सम्बन्धित बोलाइलाई प्रतिनिधित्व गर्ने राजनीतिक कार्यहरूको मार्गचिन्हहरू मात्र चिन्हित गर्नु भन्दा बढी जटिल हुन्छ।

गणतान्त्रिक र प्रोटेस्टेन्ट सीङका यी दुई रेखाहरू अझ यस भविष्यसूचक तथ्यद्वारा जटिल बन्छन् कि गणतान्त्रिक सीङभित्र दासत्वसमर्थक डेमोक्रेसीहरू र दासत्वविरोधी गणतन्त्रवादीहरूबीचको संघर्षको इतिहास रहेको छ; अनि अझ यो पनि कि प्रोटेस्टेन्ट सीङभित्र प्रोटेस्टेन्ट सीङको इतिहासअन्तर्गत बुद्धिमती र मूर्ख कुँवारीहरूको अनुरूप चलिरहने एउटा निरन्तर जाँचको प्रक्रिया रहेको छ। तैपनि, यी सत्यहरूमा स्थिर हुनु अत्यन्तै महत्त्वपूर्ण छ।

पृथ्वीको पशुको दुई सिङद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको रेखाभित्र ख्रीष्टको चरित्र वा शैतानको चरित्र निर्माण हुने समांतर दृष्टान्त निहित छ, जसको अर्थ क्रमशः ख्रीष्टको प्रतिमा वा पशुको प्रतिमा निर्माण हुनु हो; किनकि यस सन्दर्भमा “पशु” ले सृष्टिकर्ताको विपरीत एक सृष्ट प्राणीलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यी गुणहरूको निर्माण सबै मानिसहरूका बीच आन्तरिक रूपमा सम्पन्न हुन्छ, किनकि अनुग्रह-अवधि समाप्त हुँदा त्यहाँ केवल दुई वर्ग मात्र हुन्छन्। यो निर्माण पोपसत्तात्मक शक्ति संयुक्त राष्ट्रसंघबीचको गठबन्धनद्वारा बाह्य रूपमा पनि सम्पन्न हुन्छ।

यसरी, पशुको प्रतिमाको गठनका लागि परीक्षाको समय २००१ मा आरम्भ भयो, र यो संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थासँग अन्त्य हुन्छ। त्यस अवधिमा पृथ्वीको पशुका दुई सिङहरूको भविष्यसूचक इतिहासले तिनीहरूको आ-आफ्ना सिङहरूभित्र विद्यमान आन्तरिक र बाह्य विवाद—चाहे त्यो धार्मिक होस् वा राजनीतिक—का साथै ती दुई सिङहरूबीचको संघर्षलाई पनि चित्रित गर्दछ।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था येशूले “उजाड पार्ने घृणित वस्तु” भनेर पहिचान गर्नुभएको भागनुपर्ने चेतावनीको प्रतिनिधित्व गर्दछ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था सन् २००१ मा आरम्भ भएको अवधिको निष्कर्ष हो। पैट्रियट एक्ट “दानिएलद्वारा भनिएको उजाड पार्ने घृणित वस्तु” थियो, र येशूद्वारा आउँदै गरेको विनाशबाट भागनुपर्ने चिन्हको रूपमा पहिचान गरिएको थियो।

प्याट्रियट एक्टभित्र १८८८ को भविष्यवाणीमूलक ज्योति, तथा ब्लेयर बिल, समाविष्ट छन्। त्यसकारण प्याट्रियट एक्टले भविष्यवाणीगत रूपमा आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप पनि समेट्दछ; अतः २००१ बाट आरम्भ हुने अवधि १८८८—ब्लेयर बिल, २००१—प्याट्रियट एक्टद्वारा प्रतिरूपित आइतबारको व्यवस्थासँग आरम्भ हुन्छ, र यसको अन्त पनि आइतबारको व्यवस्थासँग हुन्छ।

२००१ मा सहरहरूबाट भागनुपर्ने चेतावनीले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा बेबिलोनबाट भागनुपर्ने चेतावनीको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि ल्याइएको न्यायले मिखाएल उठ्नुहुँदा र मानवको अनुग्रह-अवधि बन्द हुँदा सारा संसारमाथि ल्याइने न्यायको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ। अल्फा र ओमेगाको रूपमा ख्रीष्टको हस्ताक्षर १८८८ मा ब्लेयर बिलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका सत्यहरूभित्र, र १८८८ ले प्रतिनिधित्व गर्ने सम्पूर्ण कुराभित्र, २००१ मा पुनः दोहोरिँदै बारम्बार प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

१८८८ द्वारा रूपायित २००१ ले केवल उजाड पार्ने घृणित वस्तुद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भागनुपर्ने चिन्ह मात्र होइन, तर यसलाई ई.सं. ६६ र सेस्टियसको घेराबन्दीद्वारा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको थियो। ई.सं. ७० मा टाइटसको घेराबन्दीले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको कानूनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको कानूनलाई सन् ३२१ र कन्स्टान्टिनको पहिलो आइतबारको कानूनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र ५३८ ले पृथ्वीको अन्तिम राष्ट्रले पशुको छापमा समर्पण गर्ने समयलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

२००१ भनेको १८८८, सेस्टियस, र ईस्वी सन् ६६ को वर्ष हो। आइतबारको व्यवस्था भनेको टाइटस र ईस्वी सन् ७० तथा ३२१ का वर्षहरू हुन्। २००१ येशूको बप्तिस्मा पनि हो, साथै प्रकाशको पुस्तक अध्याय १० मा ११ अगस्ट १८४० मा उहाँको अवतरण पनि हो। यी सबै प्रतीकहरूले संविधानको रेखामा योगदान पुऱ्याउँछन्।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहास एड्भेन्टवादको इतिहाससँग समानान्तर रूपमा अगाडि बढ्छ। सन् १७९८ मा पोपतन्त्रले आफ्नो घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, र सन् १७९८ नै अन्त्यको समय थियो, जब दानिएलका भविष्यवाणीहरूको त्यो अंश, जो प्रकाश १४ का पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूको इतिहाससँग सम्बन्धित थियो, खोलियो। त्यही सन् १७९८ मा एड्भेन्टवादको भविष्यवाणीसम्बन्धी आरम्भ चिह्नित हुन्छ, र सन् १७९८ मै पाठाको जस्ता सिङ भएका पृथ्वी-पशु बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य बन्यो।

१७९८ भन्दा पहिले पृथ्वीका पशुको रेखासँग सम्बन्धित, र त्यसैले संयुक्त राज्य अमेरिकाको बोलाइ तथा संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानसँग सम्बन्धित, तीनवटा भविष्यसूचक मार्गचिन्हहरू आएका थिए। ती तीन मार्गचिन्हहरू थिए—१७७६ मा उद्घोषित स्वतन्त्रताको घोषणा, त्यसपछि १७८९ मा संविधान, र त्यसपछि १७९८ का एलियन तथा सेडिशन ऐनहरू।

तीनवटा ती मार्गचिन्हहरूले संविधानको भविष्यवाणीगत रेखालाई सम्बोधन गर्छन् र बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको आरम्भलाई चिह्नित गर्छन्। आइतबारको व्यवस्था बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको शासनको अन्त्य हो, र त्यसकारण, आरम्भभन्दा अघि आएका तीन मार्गचिन्हहरूले जसरी त्यसको पूर्वछाया दिएका थिए, त्यसरी नै अन्त्यभन्दा अघि पनि भविष्यवाणीगत आवश्यकताअनुसार तीन मार्गचिन्हहरू हुनैपर्छ।

२००१ मा, टावरहरूको पतनको समयमा, Patriot Act लाई १८८८ को Blair Bill सँगै, तथा मिनियापोलिस General Conference मा Adventism को नेतृत्वद्वारा प्रकट गरिएको विद्रोहद्वारा प्रतिरूपित गरिएको छ। त्यो विद्रोह—जसलाई एक स्वर्गदूतले Sister White लाई कोरह, दाथान र अबीरामद्वारा मोशाको विरुद्ध गरिएको विद्रोहद्वारा प्रतिरूपित गरिएको हो भनी बताए—त्यसैगरी २७ ईस्वीमा ख्रीष्टको बप्तिस्मा, ११ अगस्ट १८४० मा

इस्लाममाथिको रोक, र १७७६ को Declaration of Independence, साथै “अगमवक्ता दानिएलद्वारा भनिएको उजाड पार्ने घृणित वस्तु” द्वारा पनि प्रतिरूपित गरिएको छ, जुन आउने क्रोधबाट भाग्नपर्ने चिन्हको रूपमा, Cestius र ६६ ईस्वीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

यदि तपाईं अझै पनि सम्झन सक्नुहुन्छ कि हामी अहिले विचार गरिरहेका भविष्यवाणीको रेखा संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानको रेखा हो, भने माथि उल्लिखित सबै भविष्यवाणीसम्बन्धी रेखाहरूले संविधानको रेखाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीगत विषयवस्तुमा योगदान पुऱ्याउँछन् र त्यसलाई स्थापित गर्छन्। तैपनि, सबैभन्दा बढी आपसमा सम्बद्ध देखिने रेखाचाहिँ पशुको प्रतिमाको गठनको रेखा हो। पशुको प्रतिमा पोपसम्बन्धी पशुको प्रतिमा हो, जसलाई पशुमाथि राज्य गरिरहेकी एउटी स्त्रीसहितको पशुका रूपमा चित्रण गरिएको छ; यो मण्डली र राज्यको यस्तो संयोजन हो जसमा सम्बन्धमाथि मण्डलीको नियन्त्रण हुन्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाले पशुको निम्ति एउटा प्रतिमा गठन गर्नका लागि, पतित प्रोटेस्टेन्टवादले सरकारलाई यति हृदयसम्म नियन्त्रण गर्नुपर्छ कि सरकारले धार्मिक विधानहरू, र अन्ततः आइतबारको व्यवस्था, पारित र कार्यान्वयन गरोस्।

जब पशुको प्रतिमा गठन गर्ने प्रक्रिया पूरा हुन्छ, तब थोमस जेफरसनले “चर्च र राज्यको पृथक्करण” भनेर लेखिदिएको सर्वोपरि सिद्धान्तसहित रचित संविधानलाई उल्ट्याइनेछ। जब प्रोटेस्टेन्ट सिडसँग गणतान्त्रिक सिडलाई धार्मिक आदेशहरू लागू गराउन निर्देशन दिने शक्ति हुन्छ, तब संविधानको मूल हृदय नै च्यातिन्छ; यसरी नै तपाईंले संविधानको रेखा र पशुको प्रतिमाको रेखाबीचको भविष्यवाणीसम्बन्धी सम्बन्ध देख्नुहुन्छ।

पशुको प्रतिमा बनाइने अवधि 2001 मा, प्याट्रियट एक्टसँगै, सुरु भयो, र यो आइतबारको व्यवस्थामा अन्त हुन्छ, जब पशुको छाप लागू गरिन्छ। त्यस अवधिमा पछिल्लो वर्षा छरिन्छ, किनकि पछिल्लो वर्षा त्यही बेला पर्न थाल्छ जब प्रकाश 18 को शक्तिशाली स्वर्गदूत अवतरित हुन्छ र आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई उज्यालो पार्छ, जुन, सिस्टर ह्वाइटका अनुसार, त्यतिबेला हुनेथियो जब प्रभुको एक स्पर्शद्वारा न्यु योर्क सिटीका विशाल भवनहरू ढालिनेथिए।

“पछिल्लो वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि खस्नुपर्नेछ। एक शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट तल ओर्लनुपर्नेछ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले आलोकित हुनेछ।” Review and Herald, April 21, 1891.

पछिल्लो वर्षाको छर्काइको अवधि यस्तो समयावधिलाई जनाउँछ, जब एडभेन्टवादको अन्तिम पुस्ताका गहुँ र झारालाई चालनी पारिँदै र शुद्ध पारिँदै हुन्छ। त्यो चालनी पार्ने र शुद्ध पार्ने कार्य आइतबारको व्यवस्थामा आएर समाप्त हुन्छ, र आइतबारको व्यवस्थाको सङ्कट आइपुग्दा तेल भएका बुद्धिमान् कुमारीहरू छाप लगाइन्छन्, र त्यसपछि मिखाएल उठी खडा नहुँदासम्म र मानवीय अनुग्रह-अवधि बन्द नहुँदासम्म पवित्र आत्मा बिना मापन उण्ड्याइन्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमाको गठन भइरहँदा पछिल्लो वर्षा छर्किँदै हुनेछ, र संसारमा पशुको प्रतिमाको गठन भइरहँदा पछिल्लो वर्षा कुनै मापनविना खन्याइनेछ।

२००१ मा लाओदिकीय सातौँ-दिनका एडभेन्टिस्ट मण्डलीको जाँच सुरु भयो, जसको पूर्वछाया ११ अगस्ट १८४० का प्रोटेस्टेन्टहरूद्वारा र ख्रीष्टको बप्तिस्मा हुँदा प्राचीन इस्राएलद्वारा देखाइएको थियो।

“परीक्षाको समय अब हाम्रो सामुन्ने आइपुगेको छ, किनकि तेस्रो स्वर्गदूतको ठूलो पुकार ख्रीष्टको धार्मिकताको प्रकाशमा—पाप क्षमा गर्ने मुक्तिदाताको रूपमा—पहिल्यै सुरु भइसकेको छ। यही त्यो स्वर्गदूतको ज्योतिको आरम्भ हो, जसको महिमाले सारा पृथ्वीलाई भरिदिनेछ।” Selected Messages, book 1, 362.

पूर्व करारका जनताका लागि अन्तिम जाँचको प्रक्रिया तब प्रारम्भ हुन्छ, जब प्रकाशको पुस्तक अठारको स्वर्गदूतको ज्योति उहाँको सन्देश प्रस्तुत गर्न थाल्छ। उहाँको सन्देश प्रकाशको पुस्तक अठार अध्यायका पहिलो तीन पदहरूमा पनि प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र सिस्टर ह्वाइटका अनुसार ती तीन पदहरू न्यु योर्क सहरका विशाल भवनहरू ढलेका बेला पूरा भएका थिए।

त्यसपछि प्रकाशको पुस्तकको दसौं अध्यायमा यूहन्नाद्वारा चित्रित गरिएको परीक्षाको प्रक्रिया आरम्भ भयो। परीक्षा यो थियो कि के तिमी स्वर्गदूतको हातमा भएको सानो पुस्तक लिनेछौ, र त्यसपछि त्यसलाई खानेछौ। यस परीक्षाको अवधिमा, जब पछिल्लो वर्षा छर्किदैछ, तब त्यो केवल तिनीहरूमाथि मात्र परिरहेको छ, जसले त्यो सानो पुस्तक लिन र खान रोज्छन्।

“धेरैले ठूलो मात्रामा अगिल्लो वर्षा ग्रहण गर्न असफल भएका छन्। परमेश्वरले यसरी तिनीहरूका लागि उपलब्ध गराउनुभएको सबै लाभ तिनीहरूले प्राप्त गरेका छैनन्। तिनीहरू आशा गर्छन् कि यो अभाव पछिल्लो वर्षाद्वारा पूरा गरिनेछ। जब अनुग्रहको अतिशय प्रचुरता प्रदान गरिनेछ, तब तिनीहरू त्यसलाई ग्रहण गर्न आफ्ना हृदय खोल्ने अभिप्राय राख्छन्। तिनीहरूले एउटा भयानक भूल गरिरहेका छन्। मानव हृदयमा आफ्नो ज्योति र ज्ञान दिनुहुँदा परमेश्वरले आरम्भ गर्नुभएको कार्य निरन्तर अघि बढिरहनुपर्छ। प्रत्येक व्यक्तिले आफ्नै आवश्यकतालाई महसुस गर्नुपर्छ। हृदयलाई प्रत्येक अशुद्धताबाट रिक्त पारिनुपर्छ र आत्माको वासका लागि शुद्ध गरिनुपर्छ। पेन्टेकोस्टको दिन पवित्र आत्माको उण्डेलाइका लागि प्रारम्भिक चेलाहरूले आफूलाई तयार पारेका थिए—पापको स्वीकारोक्ति र परित्यागद्वारा, उत्कट प्रार्थनाद्वारा, र आफूलाई परमेश्वरमा समर्पण गरेर। उही कार्य, तर अझ ठूलो मात्रामा, अब गरिनुपर्छ। त्यसबेला मानवीय साधनले केवल आशिषका लागि बिन्ती गर्नुपर्थ्यो, र प्रभुले उसको सम्बन्धमा कार्य सिद्ध गर्नुहुनेछ भनी प्रतीक्षा गर्नुपर्थ्यो। कार्य आरम्भ गर्नुहुने परमेश्वर नै हुनुहुन्छ, र उहाँले आफ्नो कार्य समाप्त गर्नुहुनेछ, मानिसलाई येशू ख्रीष्टमा परिपूर्ण बनाउँदै। तर अगिल्लो वर्षाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने अनुग्रहको कुनै उपेक्षा हुनुहुँदैन। केवल तिनीहरूले, जो आफूलाई प्राप्त भएको ज्योतिको अनुरूप जीवन बिताइरहेका छन्, अझ ठूलो ज्योति प्राप्त गर्नेछन्। यदि हामी सक्रिय ख्रीष्टीय सद्गुणहरूको प्रत्यक्ष जीवन-अभिव्यक्तिमा दिनहुँ अघि बढिरहेका छैनौं भने, पछिल्लो वर्षामा पवित्र आत्माका प्रकटीकरणहरू हामीले चिन्न सक्नेछैनौं। यो हाम्रो वरिपरिका हृदयहरूमा परिरहेको हुन सक्छ, तर हामी त्यसलाई न त छुट्याउन सक्नेछौं, न त ग्रहण गर्न नै।” Testimonies to Ministers, 506, 507.

२००१ को सन्देश खानेहरू त्यस अवधिका लागि उपयुक्त सन्देश ग्रहण गरिरहेका थिए, तर तिनीहरूले परमेश्वरको मोहरका लागि तयार गरिएको अनुभवभित्र उक्त सन्देशलाई साँच्चिकै आत्मसात् गरेका छन् कि छैनन् भन्ने कुरा प्रकट होस् भनेर तिनीहरू परीक्षित हुनु पर्ने थियो। त्यसैले त्यस अवधिमा पछिल्ला वर्षालाई छर्काइको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, किनकि गहुँ र जुडाँ अझै सँगै छन्। त्यसकारण, सिस्टर ह्वाइट भन्नुहुन्छ, “यो हाम्रो वरिपरिका हृदयहरूमा परिरहेकै हुन सक्छ, तर हामीले त्यसलाई न त पहिचान गर्नेछौं, न त ग्रहण गर्नेछौं।” जब बुद्धिमानहरू मूर्खहरूबाट अलग गरिन्छन्, तब पछिल्लो वर्षा पेन्टेकोसमा झैं अपरिमित रूपमा खन्याइन्छ, जसले आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछ।

“फेरि, यी दृष्टान्तहरूले सिकाउँछन् कि न्यायपछि कुनै अनुग्रहकाल रहनेछैन। सुसमाचारको कार्य पूरा भएपछि तुरुन्तै असल र खराबबीच छुट्ट्याउने काम हुन्छ, र प्रत्येक वर्गको भाग्य सदाको लागि निश्चित हुन्छ।” Christ’s Object Lessons, 123.

पछिल्ला वर्षाको छर्काइको अवधि, त्यसपछि पछिल्लो वर्षा नापबिनै खन्याइने अवधि, यी दुवैलाई परमेश्वरका जनहरूमाथि न्याय सम्पन्न हुने दुई अवधिका रूपमा पनि चित्रित गरिएको छ। परमेश्वरका जनहरूमाथिको न्यायको पहिलो अवधि ११ सेप्टेम्बर २००१ मा परमेश्वरको घरानाबाट आरम्भ भयो, अनि आइतबारको व्यवस्था सम्बन्धी न्यायको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्था लागु हुँदा आरम्भ हुने तेस्रो स्वर्गदूतको उच्च पुकारप्रति प्रतिक्रिया जनाइरहेका वा त्यसलाई अस्वीकार गरिरहेका परमेश्वरका अन्य भेडाहरूका लागि त्यो न्याय त्यसपछि सम्पन्न हुन्छ, र यो मिखाएल उठ्नुभएसम्म तथा मानवीय अनुग्रह-अवधि बन्द नहुँदासम्म जारी रहन्छ।

पछिल्लो वर्षाका ती दुई अवधिहरू, जुन परमेश्वरको घरानाबाट सुरु भई त्यसपछि परमेश्वरका अर्को भेडाबाटार्फ सरेर न्यायका पनि दुई अवधिहरू हुन्, ती नै पशुको प्रतिमाको गठनका पनि दुई अवधिहरू हुन्।

ती दुई अगमवाणीसम्बन्धी अवधिहरूमध्ये पहिलो अवधिभित्र, जब परमेश्वरको मण्डलीमाथि तथा संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि पनि न्याय ल्याइन्छ, ठीक त्यही इतिहासमा रिपब्लिकन सिङ्ग र प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग दुवैको न्याय हुन्छ। ठीक त्यही ठाउँमा, जहाँ लाओडिसियाली एड्भेन्टवाद प्रभुको मुखबाट उकेलिन्छ, संयुक्त राज्य अमेरिकाले आफ्नो अनुग्रह-अवधिको प्याला भरिपूर्ण गर्छ, र राष्ट्रमाथि राष्ट्रिय विनाश ल्याइन्छ, अनि त्यसपछि शैतान प्रकट हुन्छ र आफ्नो अचम्मलाग्दो काम आरम्भ गर्छ। एक सय चवालीस हजार जनालाई आइतबारको व्यवस्थाको समयमा छाप लगाइन्छ र ध्वजचिह्नका रूपमा उच्च पारिन्छ।

हामीलाई यसो भनिएको छ कि “जब स्वर्गीय महिमा र विगतका सतावटहरूको पुनरावृत्ति एकसाथ मिश्रित हुन्छन्, तब पृथ्वीमा जीवित रहने परमेश्वरका जनहरूको अनुभवबारे कुनै पनि धारणा दिन असम्भव हुन्छ।”

“शैतान बाइबलको एक परिश्रमी विद्यार्थी हो। उसलाई थाहा छ कि उसको समय छोटो छ, र उसले यस पृथ्वीमा प्रभुको कार्यलाई प्रत्येक बिन्दुमा विफल पार्ने प्रयत्न गर्दछ। जब स्वर्गीय महिमा र विगतका सतावटहरूको पुनरावृत्ति एकसाथ मिश्रित हुनेछन्, तब पृथ्वीमा जीवित रहने परमेश्वरका जनहरूको अनुभव कस्तो हुनेछ भन्ने कुराको कुनै अवधारणा दिनु असम्भव छ। उनीहरू परमेश्वरको सिंहासनबाट निस्कने ज्योतिमा हिँड्नेछन्। स्वर्ग र पृथ्वीबीच स्वर्गदूतहरूको माध्यमद्वारा निरन्तर सञ्चार भइरहनेछ। अनि शैतान, दुष्ट स्वर्गदूतहरूले घेरिएको, र आफूलाई नै परमेश्वर भनी दाबी गर्दै, सम्भव भएमा चुनेका जनहरूलाई समेत छल गर्न सबै प्रकारका चमत्कारहरू गर्नेछ। परमेश्वरका जनहरूले चमत्कारहरू गर्नुमै आफ्नो सुरक्षा पाउनेछैनन्, किनकि शैतानले गरिने ती चमत्कारहरूको नक्कल गर्नेछ। परमेश्वरका परिक्षित र जाँचिएका जनहरूले आफ्नो सामर्थ्य Exodus 31:12-18 मा उल्लिखित चिन्हमा पाउनेछन्। उनीहरूले जीवित वचनमा आफ्नो अडान लिनुपर्छ: ‘लिखिएको छ।’ यही एक मात्र आधार हो, जसमा उनीहरू सुरक्षित रूपमा अडिन सक्नेछन्। जसले परमेश्वरसँगको आफ्नो करार तोडेका छन्, तिनीहरू त्यस दिन परमेश्वरविना र आशाविना हुनेछन्।” Testimonies, volume 9, 16.

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबार-व्यवस्था लागू हुने समयदेखि विगतका सतावटहरूको पुनरावृत्ति आरम्भ हुन्छ, किनकि त्यस समय शैतानले आफ्नो अद्भुत कार्य आरम्भ गर्दछ, र पहिले नै “जाँचिएका र परीक्षित” भएका बुद्धिमान् कन्याहरू तब “परमेश्वरको सिंहासनबाट निस्कने ज्योतिमा हिँड्नेछन्।” यो स्वर्गदूतहरूको कार्यद्वारा सम्पन्न हुनेछ, किनकि “स्वर्गदूतहरूको माध्यमबाट स्वर्ग र पृथ्वीबीच निरन्तर सञ्चार भइरहनेछ।”

“सम्पूर्ण पृथ्वीका प्रभुको सामु उभिएका अभिषिक्तहरूलाई, एक समय ढाक्ने करुबको रूपमा शैतानलाई दिइएको स्थान प्रदान गरिएको छ। उहाँको सिंहासनलाई घेरेका पवित्र प्राणीहरूद्वारा, प्रभुले पृथ्वीका बासिन्दाहरूसित निरन्तर सम्पर्क कायम राख्नुहुन्छ। सुनौलो तेलले त्यस अनुग्रहलाई जनाउँछ, जसद्वारा परमेश्वरले विश्वासीहरूका बत्तीहरूलाई निरन्तर आपूर्ति गरिराख्नुहुन्छ, ताकि ती झिमकिन र निभ्न नजाऊन्। यदि परमेश्वरको आत्माका सन्देशहरूमा स्वर्गबाट यो पवित्र तेल खन्याइएको नहुने हो भने, दुष्टताका शक्तिहरूले मानिसहरूमाथि पूर्ण नियन्त्रण कायम गर्नेथे।

“जब हामी परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउनुभएका सन्देशहरू ग्रहण गर्दैनौं, तब परमेश्वरको अपमान हुन्छ। यसरी हामी त्यो सुनौलो तेल अस्वीकार गर्छौं, जुन उहाँले हाम्रो आत्मामा उँडेल्न चाहनुहुन्छ, ताकि अन्धकारमा रहेकाहरूलाई प्रदान गर्न सकियोस्। जब यो पुकार आउनेछ, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क।’ तब जसले पवित्र तेल ग्रहण गरेका छैनन्, जसले आफ्ना हृदयमा ख्रीष्टको अनुग्रहलाई सहेरेका छैनन्, तिनीहरूले, मूर्ख कन्याहरूले जस्तै, आफूहरू आफ्ना प्रभुलाई भेट्न तयार नभएको पाउनेछन्। त्यो तेल प्राप्त गर्ने शक्ति तिनीहरूमा आफैं छैन, र तिनीहरूको जीवन विनष्ट हुन्छ। तर यदि परमेश्वरको पवित्र आत्माको याचना गरियो, यदि हामीले मोशाले गरेझैं बिन्ती गर्छौं, ‘मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस्,’ भने परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयहरूमा खन्याइनेछ। सुनौलो नलीहरूद्वारा त्यो सुनौलो तेल हामीकहाँ सञ्चारित गरिनेछ। ‘न त बलद्वारा, न शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ धार्मिकताको सूर्यका उज्ज्वल किरणहरू ग्रहण गरेर, परमेश्वरका सन्तानहरू संसारमा ज्योतिहरूझैं चम्कन्छन्।” Review and Herald, July 20, 1897.

बुद्धिमान् हरू ती हुन् जो प्रकाशको पुस्तकको अध्याय सात र इजकिएलको पुस्तकको अध्याय नौमा छाप लगाइएका छन्, र जो “उहाँले पठाउनुहुने सन्देशहरू” अस्वीकार गरेर प्रभुलाई अनादर गर्ने मूर्खहरूसँग विरोधमा देखाइएका छन्। मूर्खहरू ती हुन् “जसले परमेश्वरसँगको आफ्नो करार तोडेका छन्, र जो त्यस दिन परमेश्वरविनाका र आशाविनाका हुनेछन्।” ती दुई वर्गको परीक्षा गरियो र तिनीहरूलाई यस्तो बिन्दुसम्म ल्याइयो जहाँ तिनीहरूले त्यस घडीको सन्देशलाई स्वीकार गरे वा अस्वीकार गरे भन्ने आधारमा आफ्नो चरित्र प्रकट गरे। ११ सेप्टेम्बर २००१ देखि त्यस घडीको सन्देश पछिल्लो वर्षाको सन्देश रहिआएको छ।

उत्तरवर्ती वर्षाको सन्देश यशैया अध्याय अट्टाईसमामा प्रस्तुत गरिएअनुसार “लाइनमाथि लाइन” को विधिद्वारा पहिचान गरिन्छ। “लाइनमाथि लाइन” को विधि बाइबलीय अध्ययनका लागि परमेश्वरद्वारा नियुक्त विधि हो; अतः त्यस विधिलाई अस्वीकार गर्नु भनेको “लाइनमाथि लाइन”, यहाँ अलिकति र त्यहाँ अलिकतिद्वारा यसको प्रयोगमार्फत प्रस्तुत गरिएको सन्देशलाई मात्र अस्वीकार गर्नु होइन, तर त्यस विधिका दातालाई समेत अस्वीकार गर्नु हो।

एक लाख चौवालीस हजारको मोहरबन्दीमा पुर्‍याउने परीक्षाको प्रक्रियामा प्रकट गरिएका प्रेरित सीमाङ्कनहरूको कारणले यो स्पष्ट हुन्छ कि “स्वर्गीय महिमा र विगतका सतावटहरूको पुनरावृत्ति एकसाथ मिश्रित” भएको इतिहासबाट परमेश्वरका सन्तानले सुरक्षित रूपमा मार्गक्रमण गर्न सक्ने एकमात्र उपाय भनेको त्यस्तो अनुभवमा रहनु हो, जहाँ परमेश्वरको सिंहासनबाट आउने ज्योति चित्र सकियोस्। त्यसलाई चिनिनै पर्छ; अन्यथा त्यो निरर्थक हुन्छ, र हामी हराउँछौं।

“हामीले पछिल्लो वर्षाको प्रतीक्षा गर्नु हुँदैन। यो ती सबैमाथि आइरहेको छ जसले हामीमाथि खस्ने अनुग्रहका शीत र वर्षालाई चित्र र ग्रहण गर्न चाहन्छन्। जब हामी प्रकाशका टुक्रा-टुक्राहरूलाई सङ्कलन गर्छौं, जब हामी परमेश्वरका निश्चित करुणाहरूको कदर गर्छौं—उहाँ, जसले हामीले उहाँमाथि भरोसा गरेको देख्न चाहनुहुन्छ—तब प्रत्येक प्रतिज्ञा पूरा हुनेछ। [यशैया ६१:११ उद्धृत।] सारा पृथ्वी परमेश्वरको महिमाले भरिनुपर्नेछ।” द सेभेन्थ-डे एड्भेन्टिस्ट बाइबल कमेन्ट्री, खण्ड ७, ९८४।

प्रकाशितवाक्य अठारको स्वर्गदूतले सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई भरिदिँदा आरम्भ भएको अवधिमा, पछिल्लो वर्षा केवल तिनीहरूमाथि मात्र आएको छ “जसले” “हाम्रा माथि परिरहेको” “कृपाका शिशिर र वर्षाहरूलाई चिनेका र आत्मसात् गरेका” छन्। यसअघि सिस्टर ह्याइटले संकेत गर्नुभएको “ठूलो भूल” त्यो थियो, जब मूर्ख कुमारीहरूले मापनविना पछिल्लो वर्षा खन्याइएपछि तिनीहरू पर्खन सक्नेछन्, किनकि त्यसपछि तिनीहरूले गुमेको कुरा पूरा गर्न सक्नेछन्, भनी सोचे। त्यसो होइन; केवल तिनीहरू, जो परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनको आफ्नो समझमा वृद्धि गरिरहेका छन्, अझ बढी ज्योति प्राप्त गर्छन्।

जब हामी यस लेखलाई समाप्त गर्छौं, मैले संकेत गर्न चाहेको मुख्य बुँदा हामी अहिले रहेको परीक्षाको समयको उद्देश्यसँग सम्बन्धित छ। यदि विगतका सतावटहरू पुनः दोहोरिने समयमा हामीले “परमेश्वरको सिंहासनबाट निस्कने ज्योतिमा हिँड्न” हो भने, सङ्कट आउनुअघि नै हामीले भविष्यवाणीको वचनमा पूर्ण अधिकार हासिल गर्नुपर्नेछ।

पहिलो अध्यायमा, दानिएल र ती तीन योग्यजनले नबुकदनेस्सरद्वारा परीक्षित हुन जानुभन्दा पहिले नै आफ्नो शिक्षा सिद्ध गरिसकेका थिए। चालीस दिनसम्म खीष्टले चेलाहरूको समझका लागि भविष्यसूचक वचन उद्घाटित गर्नुभयो, ती दस दिनअघि नै, जसमा चेलाहरूले आफ्नो एकता सिद्ध गरे। त्यसपछि पेन्टेकोस्ट आयो, जसले आइतबारको व्यवस्थाको प्रतीक दिन्छ।

दानियेल अध्याय ३ मा, शद्रक, मेशक र अबेदनगोले नबुकदनेसरलाई उनीहरूलाई कुनै थप समय आवश्यक नभएको जनाए, किनकि आइतबारको व्यवस्थाको परीक्षाको समयमा तिनीहरूले के गर्नुपर्ने हो भन्ने विषयमा उनीहरू पहिले नै स्थिर भइसकेका थिए। जब तिनीहरू खीष्टसँगै भट्टीभित्र हिँडे, तब तिनीहरूको विश्वासयोग्यता अझ प्रखर रूपमा प्रकट भयो, र परीक्षाअघि नै उनीहरूले जसमा आफूलाई स्थिर गरिसकेका थिए त्यो सन्देश भट्टीमा भएको

चमत्कारका साक्षी बनेका सबै आगन्तुक मान्यजनहरूद्वारा त्यस समयको सम्पूर्ण ज्ञात संसारमा पुऱ्याइयो।
हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।